

Debreceni Ítéltábla

Gf.IV.30.114/2025/2.

A Debreceni Ítéltábla a Benkő Ügyvédi Iroda (FÉL CÍME, ügyintéző: dr. Benkő Ferenc ügyvéd) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME, nyilvántartási száma: ..., adószáma: ...) felperesnek – a dr. Tóth-Buzi Beáta ügyvéd (FÉL CÍME) által képviselt ALPERES NEVE (ALPEERS CÍME) alperes ellen tagsági jogviszonyból származó követelés iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 2024. április 23-án meghozott 1.G.40.205/2023/18. számú – a 2024. június 7-én meghozott 23. sorszámú és a 2024. július 1-én meghozott 25. sorszámú végzésekkel kijavított – ítélete ellen az alperes részéről 21. sorszámon előterjesztett fellebbezés és a felperes részéről 2024. október 9-én előterjesztett csatlakozó fellebbezés alapján indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja. Az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 235 767 (Kettőszázharmincötezer-hétszázhatvanhét) forintra felemeli, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam javára – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára – a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napig 5 000 (Ötezer) forint meg nem fizetett csatlakozó fellebbezési eljárási illetéket. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a 23. és 25. sorszámú végzésekkel kijavított fellebbezett ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1 508 913 forintot és annak az ítéletben meghatározott késedelmi kamatát, valamint 190 500 forint perköltséget, az államnak pedig 45 268 forint le nem rótt kereseti illetéket.

[2] Az ítéletben megállapított tényállás szerint a felperes kölcsönösségi alapon működő biztosító egyesület, amely kizárólag a tagjával kötött biztosítási szerződés alapján, biztosítási díj ellenében, a biztosítási feltételekben meghatározott biztosítási események bekövetkezése esetén előre meghatározott szolgáltatást nyújt. Az alperes a felpereshez 2022. május 19-én benyújtott .../a. és .../c. számú ajánlataiban úgy nyilatkozott, hogy a felperes tagjai közé lép és elfogadja a felperes alapszabályát, erre tekintettel a felek között ugyanezen a napon biztosítási szerződés is létrejött. A felperes alapszabálya – egyebek

mellett – tartalmazta, hogy „csúcskockázati kár bekövetkezése esetén a tagok pótbefizetést, illetve szolgáltatáscsökkentést vállalnak”. A felek között létrejött biztosítási szerződés alapján a felperes 2020. (helyesen: 2022.) augusztus 9-én 5 748 240 forint biztosítási összeget fizetett ki az alperesnek.

[3] A BANK (a továbbiakban: BANK) a 2023. március 2-án keltezett határozatával a felperes részére felügyeleti biztost rendelt ki és kötelezte a felperest, hogy készítson és nyújtson be a BANK-hez jóváhagyásra olyan pénzügyi tervet, amely alkalmas arra, hogy a megvalósulása esetén a felperes a határozat kézhezvételétől számított 3 hónapon belül rendelkezzen a jogszabály által előírt mértékű biztonsági tőkével. A felügyeleti biztos által készített, kiegészített pénzügyi tervet a BANK a 2023. június 2-án keltezett határozatával jóváhagyta. A jóváhagyott pénzügyi tervben a felügyeleti biztos 26,2465%-os szolgáltatáscsökkentést irányzott elő, ezért a 2023. június 5-én meghozott 1/2023. (VI.5.) számú határozatával a 2022. évben bekövetkezett és a felperes által elismert valamennyi kárigényre nézve egységesen szolgáltatáscsökkentést rendelt el, a csökkentett szolgáltatások mértékét pedig a kárrendezési eljárás során megállapított és az ügyfelek részére közölt kárösszeg 73,75%-ában határozta meg azzal, hogy a szolgáltatáscsökkentés mértéke a viszontbiztosítóval ténylegesen létrejött megállapodásban foglaltak függvényében változhat.

[4] A felperes 2023. szeptember 1-én e-mailben tájékoztatta az alperest a felügyeleti biztos határozata alapján fennálló fizetési kötelezettségéről és a felszólította őt, hogy a részére már kifizetett biztosítási összeg 26,25%-át, azaz 1 508 913 forintot 2023. szeptember 30-ig fizessen vissza, az alperes azonban a felszólításnak nem tett eleget.

[5] A fizetési meghagyással indult és az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes a keresetében 1 508 913 forint és annak 2023. szeptember 30-tól a kifizetés napjáig járó, „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:48. §-a szerint számított késedelmi kamatának, valamint az eljárással felmerült perköltségeinek a megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A keresete jogalapjaként a Ptk. 3:66. §-ának (1) bekezdését, a 6:48. §-át, „A biztosítási tevékenységről” szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bit.) 21. §-a (1) bekezdésének f) pontját, valamint a 24. §-ának (1) és (5) bekezdéseit jelölte meg. Előadta, hogy az igazgatóság jogkörét gyakorló felügyeleti biztos a hivatkozott jogszabályok alapján jogosult volt dönteni a szolgáltatáscsökkentésről és meghatározni annak mértékét. A szolgáltatáscsökkentés elrendelésére azért került sor, mert a felperes forrásai nem voltak elégségesek a tárgyévi kötelezettségek teljesítésére. Az alperes elfogadta a felperes alapszabályának rendelkezéseit, így a szolgáltatáscsökkentés hatálya rá is kiterjed. A felek között létrejött biztosítási szerződés alapján a felperes 5 748 240 forint biztosítási összeget fizetett ki az alperesnek, azonban a szolgáltatáscsökkentés következtében a felperes fizetési kötelezettsége 4 239 327 forintra csökkent. A két összeg közötti különbözetet, azaz 1 508 913 forintot az alperesnek az alapszabályban vállalt tagi kötelezettségként vissza kell fizetnie.

[6] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összegét is vitatta. Előadta, hogy a követelés alapjául szolgáló felügyeleti biztos határozat hatályon kívül helyezése iránt .../2023. számon per indult a Miskolci Törvényszéken, amely a jelen per előkérdésének minősül, ezért annak jogerős befejezéséig az eljárás felfüggesztését kérte. Vitatta, hogy a felperes alapszabálya lehetőséget biztosítana a már jogszerűen kifizetett szolgáltatási összegek visszakövetelésére. Álláspontja szerint a felügyeleti biztos határozata

sérti a Bit. 4. mellékletének 15. pontjában foglalt kógens szabályt és ellentétes a felperes alapszabályának a szolgáltatáscsökkentésre vonatkozó rendelkezéseivel is. Másodlagos jogi érvelésként arra hivatkozott, hogy a határozatot annak jogszerűsége esetén sem lehet úgy értelmezni, hogy az a már kifizetett biztosítási összegekre is vonatkozik. Álláspontja szerint a szolgáltatáscsökkentés kizárólag a még ki nem fizetett biztosítási összegek tekintetében értelmezhető és alkalmazható. Harmadlagos jogi érvként arra hivatkozott, hogy a felperessel fogyasztóként került jogviszonyba, ezért a biztosítási szerződést a fogyasztókra vonatkozó szabályok szerint, a számára kedvezőbb módon kell értelmezni.

[7] Az elsőfokú bíróság az alperesnek az eljárás felfüggesztése iránt előterjesztett kérelmét elutasította és a többször kijavított, fellebbezett ítéletében az alperest a kereset szerint marasztalta. Az ítélete indokolásában megállapította, hogy az alperes az ellenkérelmében elsődlegesen a kereset alapjául megjelölt felügyeleti biztos határozat jogszerűségét vitatta. Az egyesület szervei által hozott határozatok jogszabályba vagy létesítő okiratba ütközését azonban a Ptk. 3:35. és 3:36. §-ai értelmében csak bíróság állapíthatja meg, mégpedig a tudomásszerzéstől számított 30 napon belül indított perben. A határozat jogszerűségét tehát csak keresetben vagy viszontkeresetben lehet vitatni, ellenkérelemben azonban nem, ezért erre a jelen perben az alperesnek sem volt lehetősége. A kereset alapjául szolgáló felügyeleti biztos határozat jogellenességének megállapítása iránt indított perben eljáró bíróság a határozat végrehajtását nem függesztette fel, így az a per a jelen eljárásnak nem előkérdése, ezért az alperesnek az eljárás felfüggesztése iránt előterjesztett kérelme alaptalan volt.

[8] Az elsőfokú bíróság a Bit. 152. §-ában előírt tájékoztatási kötelezettség megsértésére történt alperesi hivatkozással kapcsolatban utalt a Bit. 152. §-ának (4) bekezdésére, amely szerint a tájékoztatási kötelezettség esetleges megsértése az e törvényben meghatározott jogkövetkezményeket vonja maga után és nem érinti az általános szerződési feltételeknek vagy azok egyes kikötéseinek – a Ptk-ban meghatározottak szerinti – szerződéses tartalommal válását. Kifejtette továbbá, hogy a felügyeleti biztos a határozatában a 2022. évben bekövetkezett és a felperes által elismert valamennyi kárigényre vonatkozóan rendelt el szolgáltatáscsökkentést, ezért az a már kifizetett kárösszegekre is kiterjed. A Ptk. 8:1. §-a (1) bekezdésének 3. pontjára és „A családi gazdaságokról” szóló 2020. évi CXXXIII. törvény 3. §-ának (1) bekezdésére hivatkozással megállapította, hogy mivel az alperes a biztosítási szerződést az őstermelői tevékenységéhez kapcsolódóan kötötte, ami jövedelemszerzésre irányuló – tehát üzleti – tevékenység, alaptalanul hivatkozott a fogyasztói minőségére, aminek az alperes fizetési kötelezettsége szempontjából egyébként sem volt jelentősége. Az alperesnek azt a hivatkozását, hogy a felügyeleti biztos kirendelésére vesztésgrendezés érdekében került sor, amely esetre az alapszabály nem teszi lehetővé szolgáltatáscsökkentés elrendelését, az elsőfokú bíróság szintén alaptalannak találta, amit azzal indokolt, hogy az alperesnek ez a hivatkozása ugyancsak a felügyeleti biztos határozat jogszerűségének a vitatását jelentette, aminek vizsgálatára – a korábban kifejtettek miatt – a jelen perben nem kerülhetett sor.

[9] Mivel az alperes pervesztes lett, az elsőfokú bíróság kötelezte őt a felperes ügyvédi munkadíjból származó perköltségének a megfizetésére azzal, hogy annak összegét „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja és a (2) bekezdése alapján „a kifejtett ügyvédi tevékenység arányában mérsékelve” 150 000 forint + 27% áfa, azaz bruttó 190 500 forintban állapította meg.

[10] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítéletnek „A polgári perrendtartásról” szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 380. §-ának c) pontja és a 384. §-ának (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú eljárás megismétlését kérte egyrészt arra hivatkozással, hogy az ítélet olyan orvosolhatatlan formai hiányosságban szenved, amely miatt érdemi felülbírálatra alkalmatlan, másrészt pedig azért, mert az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Pp. 237. §-ának (1) bekezdése szerinti anyagi pervezetési kötelezettségének. Előadta, hogy a felperes a keresetét arra a felügyeleti biztos által meghozott határozatra alapította, amelynek bírósági felülvizsgálata iránt per indult a Miskolci Törvényszéken. Az elsőfokú eljárás során részletes jogi érvelést adott elő arra vonatkozóan, hogy a határozat felülvizsgálata iránt indult perben hozandó döntés miatt minősül a jelen per előkérdésének és erre hivatkozással az eljárás felfüggesztését kérte, amely kérelmét az elsőfokú bíróság elutasította. E döntés során azonban figyelmen kívül hagyta az általa előadott érveket, ezért tévesen mellőzte az eljárás felfüggesztését, így az ítélete olyan orvosolhatatlan hibában szenved, amely miatt azt hatályon kívül kell helyezni. A hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelme másik indokaként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget az anyagi pervezetési kötelezettségének. A felperes ugyanis a követelése jogcímét tagsági jogviszonyból eredő követelésként jelölte meg, azonban az általa előadott tények és becsatolt bizonyítékok nem az így megjelölt jogot alapozták meg. A már kifizetett kárösszeg visszakövetelése ugyanis kívül esik a szolgáltatáscsökkentés keretein, mivel a szolgáltatást csak a még kifizetésre váró kárösszegeknél lehet csökkenteni. A felperes tényállítása, jogállítása és jogi érvelése tehát ellentmondást tartalmazott, azonban a jogalap helyes megjelölésére történő felhívás nem az ő, hanem a bíróság feladata, amit az elsőfokú bíróság az adott esetben elmulasztott.

[11] Az alperes a másodlagos és harmadlagos fellebbezési kérelmeinek tartalma szerint azt kérte, hogy az ítéltábla a Pp. 369. §-a (3) bekezdésének a) b) és c) pontjaiban meghatározott felülbírálati jogkörében eljárva változtassa meg az elsőfokú ítéletet és utasítsa el a keresetet. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helytelenül értékelte és azokból megalapozatlan jogkövetkeztetéseket vont le. Az ítélet logikátlan, mert nem ad magyarázatot arra, hogy az elsőfokú bíróság miért fogadta el a felügyeleti biztos határozatát a szolgáltatáscsökkentés körében és mely okból állapította meg a tagi kötelezettséget akkor, amikor a határozat nem vitathatóan veszteségrendezési eljárásban született, az alapszabály pedig ilyen eljárásban nem tesz lehetővé szolgáltatáscsökkentést. Mindezt az alapszabály kizárólag csúcskockázati kár bekövetkezése esetén engedi meg, a felperes azonban a csúcskockázati kár körében sem tényállítást, sem jogállítást nem terjesztett elő. A már kifizetett kártérítési összeg tekintetében a szolgáltatáscsökkentés értelmezhetetlen, mivel a biztosítási jogviszonyból fakadó szolgáltatási kötelezettség csökkentése csak a még ki nem utalt kárösszeg esetén lehetséges.

[12] A felperes a csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy az ítéltábla kötelezze az alperest a fizetési meghagyásos eljárásban felmerült 45 267 forint eljárási díj megfizetésére is. Arra hivatkozott, hogy „A fizetési meghagyásos eljárásról” szóló 2009. évi L. törvény (a továbbiakban: Fmhtv.) 43. §-ának (4) bekezdése szerint a fizetési meghagyásos eljárás során megfizetett eljárási díj a perköltség részét képezi, ezért az elsőfokú bíróságnak a perköltség körében annak megfizetésére is köteleznie kellett volna az alperest, mivel a perköltség igényét etekintetben is szabályszerűen előterjesztette.

[13] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet alperes által megfellebbezett részének a helybenhagyását kérte. Érvelése szerint a felügyeleti biztos határozatának megtámadása iránt folyamatban lévő eljárás nem előkérdése a jelen pernek, mert a Miskolci Törvényszék nem függesztette fel a határozat végrehajtását és maga az alperes nem is támadta meg a határozatot. A követelés jogalapját megfelelően megjelölte, anyagi pervezetésre tehát az elsőfokú bíróság nem volt köteles. Amennyiben az alperes nem értett egyet a felügyeleti biztos határozatával, úgy azt törvényes határidőn belül meg kellett volna támadnia, ennek hiányában azonban a határozatban foglaltakat neki is teljesítenie kell.

[14] Az alperes a csatlakozó fellebbezési ellenkérelmének tartalma szerint az elsőfokú ítélet felperes által megfellebbezett részének a helybenhagyását kérte, valamint „a felperesi perköltség mérséklését, figyelemmel arra, hogy a Debreceni Törvényszéken és más bíróságokon is folyamatban lévő perekben is ugyanazon keresetet adta be a felperes, pusztán a név és összegszerűségek aktualizálását végezte el. A keresetlevél szerkesztéssel felmerülő költségek, időigénye minimális volt”. A felperes fellebbezési ellenkérelmére tett észrevételében pedig az alperes fenntartotta azt az állítást, hogy a már kifizetett biztosítási összeg esetében nem értelmezhető a szolgáltatáscsökkentés fogalma. A kifizetés – nem vitásan – jogszerű volt, a jogszerűen kifizetett összeg visszafizetésére vonatkozó kötelezettséget pedig sem a felperes alapszabálya, sem az Általános Szerződési Feltételei nem tartalmazzák.

[15] Az ítéltábla a 2025. január 3-án jogerőre emelkedett .../9. számú végzésével a másodfokú eljárást felfüggesztette a Debreceni Ítéltábla előtt .../2024. számon folyamatban lévő per jogerős befejezéséig. Miután pedig ez utóbbi per 2025. március 26-án befejeződött, megszüntette a másodfokú eljárás felfüggesztését és elrendelte annak folytatását. A folytatódó másodfokú eljárás során az ítéltábla a Pp. 370. §-ának (1) bekezdése alapján nem lépte át a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelmek korlátait, mert nem észlelt olyan – a felek által nem hivatkozott – eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést, amely a Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdései alapján e korlátok átlépésére okot adott volna. Erre tekintettel kizárólag azt vizsgálta, hogy a fellebbezésben, valamint a csatlakozó fellebbezésben kifejtett okok miatt szükséges-e az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése vagy annak a fellebbezésben, illetve a csatlakozó fellebbezésben kért megváltoztatása. A felülbírálat során az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást vette alapul azzal a kiegészítéssel, hogy a kereset alapjául szolgáló 1/2023. (VI.5.) számú felügyeleti biztos határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perben a Miskolci Törvényszék a .../40. számú elsőfokú ítéletével a keresetet elutasította, ezt az elsőfokú ítéletet pedig a Debreceni Ítéltábla a 2025. március 26-án meghozott .../6. számú ítéletével helybenhagyta. Az így kiegészített tényállás alapján az ítéltábla a felperes fellebbezését alaptalannak, az alperes csatlakozó fellebbezését pedig alaposnak találta.

[16] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen a Pp. 380. §-ának c) pontja alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését, annak indokaként pedig arra hivatkozott, hogy az eljárás felfüggesztésének, illetve az erre irányuló kérelme alapjaként előadott körülmények vizsgálatának elmulasztása az ítélet olyan orvosolhatatlan hibájának minősül, ami megalapozza annak a hivatkozott jogszabályhely alapján történő hatályon kívül helyezését. Az alperesnek ez a fellebbezési érvelése azonban nem helytálló. A Pp. 380. §-ának c) pontja szerinti orvosolhatatlan formai hiányosság ugyanis akkor áll fenn, ha a jogszabályban előírt kötelező tartalmi elemek közül az elsőfokú ítélet nem tartalmazza a rendelkező részt vagy az indokolást, az ítélet kiegészítésének feltételei pedig nem állnak fenn

(tehát a hiányosság nem orvosolható). Az adott esetben azonban az elsőfokú ítéletnek ilyen, az érdemi felülbírálatot akadályozó formai hiányossága nem volt és illet az alperes sem jelölt meg a fellebbezésében. Az eljárás felfüggesztésére irányuló alperesi kérelem elutasítása, emiatt pedig a felfüggesztés elmaradása nem tekinthető az ítélet formai hiányosságának, ezért az alperesnek ez a hivatkozása nem szolgálhatott alapul az ítéletnek a Pp. 380. §-a c) pontja szerinti hatályon kívül helyezéséhez.

[17] Téves az alperesnek az a hivatkozása is, hogy a felfüggesztés elmaradása az elsőfokú ítélet olyan hiányosságának minősült, amit a másodfokú eljárásban nem lehetett orvosolni. Az ítéltábla abban egyetértett az alperessel, hogy mivel a felperes jelen perben érvényesített követelése azon a felügyeleti biztosi határozaton alapult, amelynek hatályon kívül helyezése iránt per indult a Miskolci Törvényszéken, ez utóbbi perben hozott döntés a jelen per előkérdését jelentette, ezért az elsőfokú bíróság tévesen utasította el az eljárás felfüggesztése iránt előterjesztett kérelmet. Ezt az eljárási szabálysértést azonban ki lehetett küszöbölni azzal, hogy az ítéltábla elrendelte a másodfokú eljárás felfüggesztését a felügyeleti biztosi határozat hatályon kívül helyezése iránt indult per jogerős befejezéséig és az érdemi döntését csak ez utóbbi perben meghozott jogerős határozat ismeretében, az abban foglaltakra is figyelemmel hozta meg, a felfüggesztés elmaradása tehát ezen okból sem indokolhatta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

[18] Alaptalanul kérte az alperes az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 384. §-ának (1) bekezdésére hivatkozással is. E rendelkezés szerint az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére önmagában nem szolgálhat alapul, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság anyagi pervezetésével nem ért egyet. Kizárólag ezen okból a felek sem kérhetik az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. A Pp. 369. §-ának (4) bekezdése kimondja továbbá, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének, illetve eljárásának az anyagi pervezetéssel összefüggő részét csak az anyagi jogi felülbírálat részeként vizsgálhatja és minősítheti úgy, hogy egyúttal köteles elvégezni a saját anyagi jogi álláspontja szerint helyes anyagi pervezetést és az ezzel összefüggő intézkedéseket megtenni. A Pp. hivatkozott szabályai szerint tehát az elsőfokú eljárás anyagi pervezetéssel összefüggő része csak az anyagi jogi felülbírálat keretében vizsgálható, kizárólag ezen okból a felek nem is kérhetik az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. Erre tekintettel az anyagi pervezetés esetleges hibáját az ítélet eljárásjogi felülbírálata körében nem lehetett figyelembe venni, így az nem szolgálhatott az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének alapjául, ezért az erre alapított elsődleges fellebbezési kérelem is alaptalannak bizonyult.

[19] Nem foghattak helyt azonban az alperes másodlagos és harmadlagos fellebbezési kérelmei sem, amelyekben az elsőfokú ítélet anyagi felülbírálatát, ennek eredményeként pedig annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. E körben az ítéltábla mindenekelőtt arra mutat rá, hogy az alperes e fellebbezési kérelmek indokaként nem hivatkozott anyagi pervezetési hibára (hiányosságra), ezért ezt a kérdést a fellebbezési kérelmekhez és azok indokaihoz is kötött ítéltábla [Pp. 370. § (1) bekezdése] az anyagi felülbírálat során nem vizsgálhatta meg, hiszen azt az alperes kizárólag az eljárásjogi felülbírálatra irányuló elsődleges fellebbezési kérelmének indokaként adta elő (Drexlerné Karczub Edit: A Pp. Nagykommentár 370. §-hoz fűzött magyarázatának 4. pontja, szerk: Wopera Zsuzsa, 2025. évi Jogtár formátumú kiadás). Ez a fellebbezési érvelés ugyanakkor abban az esetben sem lett volna alapos, ha azt az ítéltábla érdemben elbírálhatta volna. A felperes ugyanis az 5. sorszámon benyújtott keresetlevele 2. és 3. pontjaiban megfelelően megjelölte az általa érvényesíteni kívánt jogot a jogalap megjelölése útján, valamint az azt

megalapozó tényeket [Pp. 170. § (1) bekezdésének c) és d) pontjai]. A felperes tényállításai kellően részletezettek voltak, az azokhoz kapcsolódó jogi érvelés alapján pedig az érvényesíteni kívánt jog és a megjelölt tények közötti kapcsolat is fennállt, a Pp. 237. §-a szerinti anyagi pervezetésre tehát nem volt szükség.

[20] Az elsőfokú ítélet anyagi jogi felülbírálata körében alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül értékelte a bizonyítékokat és alaptalan következtetéseket vont le, amelyekre nem adott megfelelő magyarázatot. Az elsőfokú bíróság ugyanis a felügyeleti biztos határozatában szereplő „bekövetkezett” és „elismert” szavak helytálló értelmezése alapján, megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felügyeleti biztos által elrendelt szolgáltatáscsökkentés a felperes 2022. évben elismert valamennyi kárigényére, így a már kifizetett kárösszegekre is kiterjedt. A felügyeleti biztos a határozatában – nem vitásan – szolgáltatáscsökkentést rendelt el. Helytálló a felperes érvelése, hogy amennyiben az alperes álláspontja szerint a felügyeleti biztos határozata valójában nem szolgáltatáscsökkentésnek, hanem veszteségrendezésnek felelt meg, akkor erre hivatkozással meg kellett volna támadnia a határozatot, amelyet nem tett meg, ebben a perben pedig e határozat jogszerűségét nem kérdőjelezhetette meg. Mindezt az is kizárta, hogy a felügyeleti biztos határozatának felülvizsgálata iránt más által indított perben eljáró bíróságok a határozat hatályon kívül helyezésére irányuló keresetet jogerősen elutasították. Alap nélkül hivatkozott az alperes a BANK kiegészített pénzügyi tervet jóváhagyó határozatára is, mert a kereset nem ezen, hanem a felügyeleti biztos határozatán alapult. Erre tekintettel a másodlagos és a harmadlagos fellebbezési kérelem sem foghatott helyt.

[21] Bár az alperes a felperes fellebbezési ellenkérelmére és csatlakozó fellebbezésére tett észrevételében kérte a felperes részére megítélt elsőfokú perköltség mérséklését is, erre irányuló fellebbezést nem terjesztett elő, enélkül pedig e kérelmét érdemben nem lehetett elbírálni.

[22] A felperes csatlakozó fellebbezése ugyanakkor alapos volt, mert helyesen hivatkozott arra, hogy mivel az Fmhtv. 43. §-ának (4) bekezdése szerint a fizetési meghagyásos eljárás során megfizetett eljárási díj a perköltség részét képezi, az erre vonatkozó perköltség igényét pedig az elsőfokú eljárásban szabályszerűen felszámította (5. számú beadvány II/1. pont), az alperest ennek a költségének a megfizetésére is kötelezni kellett volna, amit az elsőfokú bíróság elmulasztott. Erre tekintettel az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperes ezen perköltség megfizetésére is.

[23] A kifejtett okok miatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írt módon részben megváltoztatta, egyebekben pedig helybenhagyta.

[24] A másodfokú eljárásban az alperes teljes egészében pereszes lett, ezért a jogi képviselője ügyvédi munkadíjából és a megfizetett fellebbezési eljárási illetékből származó saját másodfokú perköltségét a Pp. 83. §-ának (5) bekezdése alapján maga köteles viselni. A teljes pernyertes felperes ugyanakkor sem a csatlakozó fellebbezésével, sem a fellebbezési ellenkérelmével felmerült másodfokú perköltségét nem számította fel, ezért annak viseléséről az ítéltábla nem dönthetett [Pp. 82. § (3) bekezdés].

[25] A Pp. 102. §-ának (1) bekezdése alapján az alperes köteles megtéríteni az államnak a felperes által – „Az illetékekről” szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. §-a (1) bekezdésének d) pontján alapuló személyes illetékmentessége folytán – előzetesen meg nem fizetett, az Itv. 46. §-ának (4) bekezdése szerint meghatározott mértékű csatlakozó fellebbezési eljárási illetéket.

Debrecen, 2025. szeptember 1.

Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos s.k. előadó bíró, Szilágyiné dr. Karsai Andrea s.k. bíró